

"La qualitat de la UAB serà la dels seus doctors"

La Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) és la primera de l'estat a crear una Escola de Doctorat i de Formació Continuada. El seu director, Carles Perelló, explica la seva funció.

Quin és l'objectiu de l'Escola de Doctorat i de Formació Continuada (EDFC)?

—És l'organisme de la Universitat Autònoma de Barcelona que es fa càrrec de tots els estudis de postgrau o del que també anomenem tercer cicle. D'una banda, dels estudis homologats pel ministeri, que són els doctorats, i, d'altra banda, dels que són titulacions pròpies, com els mestratges, les diplomatures i altres titulacions que es donen, com ara certificats.

—Com s'organitza?

—Té un director nomenat pel rector i un consell acadèmic, que està constituït per vuit professors provinents de diferents àmbits de coneixement: Ciències de la Salut, Humanitats, Ciències Socials i Ciències Experimentals. I aquest consell acadèmic rep propostes de fer cursos i les aprova o no. Som l'única universitat de l'estat que té aquesta configuració, perquè pensem que la qualitat de la UAB serà la qualitat dels nostres doctors i la qualitat dels especialistes que surtin d'aquí. Ara, l'escola controla 70 programes de doctorat, 70 mestratges propis i 80 diplomatures de postgrau. Aquest any, per exemple, hi ha uns 3.300 estudiants matriculats en programes de doctorat i uns 3.300 matriculats més entre mestratges i diplomatures. Per tant comencem a ser la facultat més gran de la Universitat. Els responsables d'aquests cursos són normalment els departaments. Els departaments fan les classes i l'escola s'encarrega de matricular els estudiants i portar la feina més burocràtica.

—Quin ha de ser l'objectiu d'un doctorat?

—Els programes de doctorat tenen l'objectiu de formar professionals que siguin capdavanters en la seva especialitat, que siguin bons professors d'universitat i, al mateix temps, que siguin bons investigadors o bons savis. Ara bé, si mirem les estadísti-



MIREIA MARGENAT

ques, veurem que, d'aquests 3.300 estudiants de doctorat, només uns 500 o 600 acaben llegint la tesi, perquè és molt difícil fer una tesi de qualitat.

—I els qui no llegeixen la tesi, què fan?

—Precisament la política de la UAB és donar una oportunitat a la gent que vulgui anar més enllà de la llicenciatura però que no vulgui llegir la tesi. Cal apujar la cultura del medi, de la societat, encara que no sigui recerca d'avantguarda. Per això, la UAB obre la porta tant com pot i, fins i tot, dona titulacions pròpies intermèdies. Si es fan la meitat dels crèdits d'un mestratge es dona un títol de diplomatura d'Estudis Superiors Especialitzats. Així la gent no té

un únic estímul per entrar-hi.

—Hi ha, doncs, un intent de promoure la matriculació, principalment en mestratges i cursos de postgrau.

—Sí, hi ha una intenció professionalitzadora, perquè hi ha una potencial demanda per part de la societat de gent experta o que conegui les noves tècniques. El que aquesta escola vol estudiar és quina és la demanda que les empreses o les administracions, tant locals com autonòmiques, poden tenir a mitjà termini. És a dir, fer més sòlida la relació entre societat, economia i universitat. Fer baixar de la seva torre d'ivori la universitat. Donat que hi ha empreses o administracions que necessiten persones especialitzades en una determinada matèria, la universitat ha d'assabentar-se'n i preparar-los per aquesta possible demanda. Per exemple, un perfil típic de títol de postgrau pot sortir de posar-se d'acord amb una determinada administració, institució o empresa. Llavors, la universitat proveeix de professorat i de títol —que no és poc— i l'empresa o la institució proveeix les pràctiques.

Carles Perelló, dirigeix l'Escola de Doctorat. "La UAB vol donar una oportunitat a la gent que vulgui anar més enllà de la llicenciatura però que no vulgui llegir la tesi", afirma.

Àlex Milian